UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

L ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

iσαλλασφί λοσαμ λωτοιο ϖαγα ἀθάι τωμ λ΄ οστίς λωτοίο φτγοί μελιηδέα καρϖομ ουκετι αϖαγγει λαίϖαλιμ ηθελεμ ουδλε νεεαθαι αλλαυτου ϖούλοντο μεταυδρασ ιλοτοφαγοισι δλωτομτομενοι μενεμεμ νοςουτε λαθεαθε.

L ante V

Lubricus a.um.pe.coꝛ. q̃ſi labric⁹: ꝓpꝛie lubricus loc⁹ dr̄ ī quo q̃s nequit ↄſiſtere q̃lis ē terra glaciata. Uir. Lubrica cõuoluit ſublato pectoꝛe terga. Et ſeſe oppoſuit ſalio per lubrica ſurgẽs. Jn̄ figurate adoleſcētia lubꝛica dr̄ q̃ facile labit̃. Lubꝛicos oculos dixit Cicero.i.mobiles ſicut pes lubꝛicus q̃ eſt in lubꝛico piſcis lubꝛicus dicit̃ qui labitur dum tenetur.

Lubꝛico as. lubꝛicum facio. Juu. Qui lacdęmonio pitiſmate lubꝛicat oꝛbem.

Lucę boues. ſiue lucanę boues dicti ſunt Elephanti. Uide in dictione Elephas.

Luca: ciuitas thuſcię: a qua lucẽſes dicuntur qui in ea habitant: aut qui in ea oꝛti ſunt.

Lucani populi dicti ſunt ꝙ ea regio ſita eſt ad partem ſtelle luciferę: vel ꝙ loca ęthera ſint.i.multe lucis. Uel a lucilio duce vel ꝙ primitus in luco cõſiderit. Hi īter calabꝛos ⁊ apulos ſiti ſũt ⁊ a ſabinis oꝛti. Eoꝝ regio lucania: q̃ nũc pꝛīcipatus dr̄ Jn ea ē peſtū oppidū ⁊ Elea vꝛbs. lucania ⁊ petilia metropolis. Hoꝛ. lucãus an apulus auceps Eſt ⁊ lucan⁹ a.um. qḋ ad lucē ptinet: a quo antelucanus a.um. Anteluco ⁊ antelucoꝛ.

Lucanus nomen pꝛopꝛium poetę.

Lucania genus farciminis ex poꝛcinis carnibus a lucanis populis pꝛimuꝫ inuenta. Mar. Filia picenę venio lucania poꝛce. pultibus hinc nineis grata coꝛona datur.

Lucē claritatē eſſe nemo eſt q̃ dubitet. Qm̄ āt dies clara ē quēadmodū nox obſcura. ponit̃ q̃nq̃ʒ lux ꝓ die ⁊ nox pro tenebꝛis: q̃uis pma luce ⁊ pmis tenebꝛis: nō pmā ptē diei ac noctis ſigt. pma ṽo die ꝓ tota nō pro diei pte. Gel. alia luce oꝛta auis ī paḋū ꝑfecta ē. Jnuenit̃ ēt luci aduerbialiter poſitū ſic̃ Ueſpi. Ci. ī Anto. Quis enī audeat luci ⁊ īmilitari. via. grecū eſt λυξ λυκος ενθὲν καὶ λυκος λεγεται ότι εν τη νυκτι λυκος ουκεν δει ται A luce fit lucanus a.um. et antelucanus a.um. qḋ eſt añ lucis tp̃s ⁊ ſublucan⁹ ſub lucis tpe. Ply. li. xj. nec oīo p̃us virgiliaruꝫ ex oꝛtu ſublucanis tpib⁹. lux āt απο του λυκυς dicta ē λυκυμ enī veteres gręci appellant pꝛimam lucem quę pꝛęcedit ſolis exoꝛtum.

Luceo.es. xi ſplēdeo. Cuius cõpoſita ſunt. Alluceo ad aliquid ſeu iuxta aliquid luceo. Colluceo ſimul ſeu totus luceo. Ply. li. x. Jnuſitata gñia alitū accepimus quarū plumę igniū mō colluceant noctib⁹. Diluceo diſtincte luceo. Gel. lib. ij. Cõtra ṽo q̃ ī ſex hoꝛis poſterioꝛib⁹ naſcit̃ eo die videri natū q̃ poſt eā noctē diluxerit. Eluceo extra ſiue mlt̄ū luceo. Lac. lib. vij. Quis tā cęcus vt exiſtimet ſine cā eē facta ī q̃bus mira diſpoſitio ꝓuidentiſſimę rationis elucet. Aug. li. j. cõ. Hic ſatis elucet maioꝛē hēre vim ad viſcendū liberā curioſitatē q̃ʒ meticuloſaꝫ neceſſitatē.i.clax ē. illuceo lucidus ſuꝫ: Sed ad diem pertinet. Liui. vbi illuxit recepere claſſeꝫ. Sed hic magis eſt ab illuceſco. Plau. in Cap. At pol te ſi hic ſapiat ſenex atra pix agitet apḋ carnificē tuo q̃ capiti illuceat. idē ī Am. Nũc te inq̃t q̃ manſiſti mitto vt cedas diei vt moꝛtalib⁹ illuceſcas clara ⁊ cādida. interdū illuceſcere eſt illuminare ⁊ ſplendētē facere. Lac. li. vij. Qui ſolē cū cęteris ſiderib⁹ illuxit inter luceo in medio luceo. Ci. li. iij. ad Heren. p̃terea diſſimiles foꝛma atq̃ʒ natura loci cõparādi ſunt vt diſtincti īterlucere poſſint. Sed hic interlucere q̃ſi internoſci ē perluceo ꝑ medium trāſluceo. Quint. Sꝫ vt īter ſe vincti atq̃ʒ ira coeũtes ne ↄmiſſura perluceat. huius ſignis ē perluceo: ⁊ trāſluceo. Sene. ḋ tranq̃llitate. Quid ꝑlucentis ad vnū aq̃s ⁊ circũfluētes cõuiuia. Ci. li. ij. off. Quaſi ꝑlucet ex his quas cõmemoꝛaui virtutibus. Col. li. v. vt nullo loco trāſluceat. polluceo de quo alibi pꝛęluceo anteluceo. Cic. Ego meis maioꝛibus virtute pręluxi. Reluceo. Uir. li. ij. Sigęa igni freta lata relucēt. Subluceo aliquantū luceo. Oui. de meridie. Qualia ſublucent fugiente crepuſcula phebo: aut vbi nox abijt nec tñ oꝛta dies.

Luceſcere eſt clarum fieri. Plau. in Am. Tempus eſt exire ex vꝛbe. pꝛiuſq̃ʒ luceſcat volo.

Lucidus.a.um. quod eſt clarum ꝑſpicuum: a quo perlucidus et Tranſlucidus. Quint. li. viij. Similiter illa tranſlucida ⁊ verſicoloꝛ quorundam elocutio res ipſas effęminat.

Lucido.as. lucidū facio illuſtro a quo Dilucido. quod eſt declaro. ſeu diuerſis modis clarum facio. Ci. li. iij. ad Herē. Nam quod in dicendo rei dulcidandę magnificandę cauſa doluꝫ appellauimus id in dicendo honeſtius conſilium appellabimus. Elucido. extra ſeu multum lucido.

Lucifico.as.pe.coꝛ. idem qḋ lucido. a quo Elucifico Nonius. Elucificare lucidare dictum a luce. laberius. Si cito fulgētis ſplendoꝛe pecunię volo elucificare exitum ętatis meę.

Lucifuga.pe.coꝛ. qui fugit lucem.

Lucifer pe.coꝛ. ſtella veneris cum ante graditur ſolem cuꝫ ſubſequitur heſperus.

Lucerna. a luceo. Gręce lychnus vocat̃: cuius prima coꝛripitur cum tamen in luceo pꝛoducatur Juue. Diſponite pingueꝫ nebulam vomuere lucernę. lucernarum vſum pꝛimi ęgyptij monſtrauere: vt auctoꝛ eſt Euſe. lib. x. pꝛeparationis.

Lucernarius qui lucernam fert. lucernula diminu.

Lucens quod aliunde lucem habet. Uirgi. lucentemq̃ʒ globuꝫ lunę. lucibile quod per ſe lucet.

Lucetius dict⁹ ē iuppiter a luce quam p̃ſtare hoīb⁹ putabatur.

Lucina.pe.coꝛ. pro. q̃ partui pꝛeeſt ꝙ partū ferat ī lucē Ply. putat lucinā dici ꝙ oculis pꝛeſit ⁊ luci. Sũt q̃ a luco deducāt q̃ romę iunoni ſacer ē ī exq̃lij. Ouid. li. ij. faſ. Gratia lucinę dedit hęc tibi noīa luc⁹ Aut qui pꝛincipium tu dea lucis habes:

Lucius pꝛenomen eius qui pꝛimus ita vocatus: q2 oꝛiente luce natus eſt. Sic lucia nomen mulieris. pe.coꝛ. pꝛo ferri debet contra communem vſum.

Lucilius ⁊ lucullus nomina pꝛopꝛia a luce deducta.

Luculentus.a.um. qḋ ē luce plenū ſplendēs. Plau. in coꝛ. Pulchꝛū ⁊ luculētū hoc nobis hodie euenit pꝛeliū. Sal. Tū. M. Tulli⁹ oꝛationē habuit luculētā ⁊ vtile reip. Hic aduerbiuꝫ luculēter clare ⁊ ſplēdide. Hier. De quoꝛuꝫ vitis moꝛibuſq̃ʒ amirificis q̃ luculenter ipſe conſpexi libellum ipſe compegi

Lucubꝛo.as.pe.coꝛ. vigilo: ⁊ ad lucernā aliq̃d cõpono. vñ lucubꝛatio vigilia ⁊ op⁹ qḋ lucubꝛādo fit. Uar. de Oꝛig. Non ſolum ad Ariſtophanis lucernā ſꝫ etiā ad cleātis lucubꝛaui. Liui. li. j. Sed nocte Soꝛā deditā lanę inter lucubꝛantes ancillas in medio ędiū ſedentē inuenit. Hiero. in pꝛologo Judith Huic vnā lucubꝛatiunculā dedi. Sũt ⁊ lucubꝛationes ruſticanę veſpertina ⁊ antelucana: q̃ñ a veſpere ⁊ ante lucē ↄficiunt intra villaꝫ opera rei villaticę cõducibilia Col. li. xij. Jtē ad lucubꝛationē veſpertinam palos deceꝫ: vel ridicas quinq̃ʒ conficere. totidēq̃ʒ per antelucanam lucubꝛationem.

Lucus nemus arboꝛibus denſuꝫ deo ſacrū: a luceo ꝑ antiphꝛaſim dictū eo ꝙ nō luceat q̃ñ cū nullę illic arboꝛes ꝑꝑ religionē cęderent̃ opacus ⁊ ſine luce erat. Sunt alij qui nō ꝑ contrariū deducāt ꝓpter lumina crebꝛa ſacrificioꝝ q̃ ibi nocturno tēpoꝛe fiebāt. Dr̄ ēt Luc⁹. us. ꝓ luce. Ter. Cū pꝛimo lucu. i. pꝛima luce ⁊ cū pꝛimū ſol illuceſcet Lucus martis dictus ē in quo Mars illam veſtalē virginē compꝛeſſit: vt eſt apud iuſtinum. ⁊ plutar. Luculus ⁊ Lucellus diminutiua ſunt.

Luco.as. licet non ſit in vſu: a luco ſiue a. luce fieri puto. Cuius compoſita ſunt colluco: qḋ eſt ramos ſylue decido. interluco idem ſignificat Subluco ſuccidendo illumino.

Lucar p̃tiū qḋ ex lucis captat̃: vel erogatio quę in lucis fiebat.

Lucaria fęſta quę in luco romani faciebant q̃ permagnus erat inter viam ſalariam ⁊ tyberim pꝛo eo ꝙ victi a gallis fugientes e pꝛęlio. ibi ſeſe occultauerant.

Luceria: vꝛbs Apulię: quę ⁊ Auſonum colonia fuit.

Luceres ſiue lucerenſes: tertia pars populi romani diſtributa a Tacio ⁊ Romulo ſic appellati a lucumone ſiue a lucerio ſiue a luco quē Aſylum Romulus vocauerat.

Lucerius Ardeę rex q̃ auxilio fuit Romulo aduerſus Taciuꝫ.

Lucumo ꝓpꝛiū viri nomē. a quo lucomedi appellati: q̃ poſtea

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

luceréſes ſūt dicti. Hi fuerūt Thuſci. Var. Dimicātē Romulum cōtra. T. Taciū a lucomonibus. i. thuſcis auxilia petiiſſe.

Lucrū a luendo ſi amplius q̄ꝫ exolueret quanti eſſet emptuꝫ. A quo lucroſus. a. um. plenū lucro. Ply. lib. xviij. Et auctionibus eam adhiberi lucroſum putant.

Lucellum diminutiuum paruum lucrum. Hoꝛ. in. Ser. De fine guſtarit tecum partita lucellum.

Luciones: dicti ſunt qui vndiq̄ꝫ lucrari cupiunt.

Lucrinus. pe. pꝛo. lacus campanię in ſinu baiano contra puteleos pꝛopinquus Auerno lacui adeo vt in maximis q̄nq̄ꝫ tē peſtatibus coniungi ſoleat. Dictus a lucro pꝛopter multitudinem piſcium qui ibi capiebantur De vtroq̄ꝫ Mar. Dum modo lucrino modo ſe permittit auerno.

Lucretilis mons in ſabinis.

Lucta conflictus.

Lucto. as. apud antiquos ⁊ luctoꝛ deponens. ſignificat cōtra aduerſariū oī adhibita viribus confligo. qꝛ ī huiuſmodi conatu mēbꝛa ſoluunť. Vir. lucātes ventos. Ser. hoc ē egredi laborantes. Aliq̄n luctari ē lucta ludere Lac. Ne quādo ī laqueos ⁊ fraudes illius aduerſarij noſtri cū quo nos deus luctari voluit inciderem⁹. Ter. in ecy. Dicitq̄ꝫ illi annulū ſeſe duꝫ luctat detraxiſſe. Hinc luctatio ludus quo alius aliū nititur in terrā ꝓſternere Cōpoſita ſūt Colluctoꝛ. Lac. de opi. Naꝫ ⁊ ille colluctatoꝛ ⁊ aduerſari⁹ noſter ſcis q̄ꝫ ſit aſtutus: ⁊ ideꝫ ipſe violētus. Obluctoꝛ acrius cōtra aliquē nitoꝛ. Col. li. vij. Sepe etiam vel grauitate longioꝛis: vel cum in pꝛoſcindendo aut durioꝛi ſolo aut obuię radici obluctatus conuellit armos. Reluctoꝛ ꝓ repugno. idē li. j. Nā cū veteri aſtruitur recens ędificiū q̄ſi aſſurgenti reluctans oneri cedit. Quintil. Cum a me quidam familiariter poſtularēt vt aliquid de oꝛatione dicendi componerem diu ſum equidem reluctatus.

Luctitoꝛ frequentatiuum. Unde Pꝛiſcia. ponit apud vetuſtiſſimos luctito ꝓ luctitoꝛ inueniri.

Lugeo es. xi. ctum. quaſi luce egeo pp cōtinuuꝫ luctum. vel d̄ꝛ a luo q꜡ luctus vitā hominis ſoluat. Eſt enī lugere valde flere lac. li. iiij. Quis taꝫ fecundus ⁊ tanta rerū verboꝛūq̄ꝫ copia inſtructus exiſtet: quę oꝛatio tāta affluentie vbertate decurrens: vt illam cruceꝫ merito deploꝛet quam mundus ipſe ⁊ tota mūdi elimemēta luxerunt: Eſt ⁊ lugere ī luctu hoc eſt in lugubꝛi habitu eſſe ex obitu charę neceſſarieq̄ꝫ perſone: Vñ luctus vt Cic. li. iiij. Tuſ. inquit eſt ęgritudo ex eius qui charus fuerat interitu acerbo. Scribit Dioniſius hali lib. v. Romanas matronas Ualerium publicolā: Bꝛutūq̄ꝫ luxiſſe annuū tempus depoſitione auri ⁊ purpure vt eſt illis luctus cōſuetudo in neceſſarioꝛum cognatoꝛuꝫ q̄ funeribus. Huius verbi cōpoſita. Pꝛolugeo de quo alibi. Elugeo quod ē luctū depono: Unde Agretius. Eluxit qui luctum depoſuit. Illuxit cū lumen apparuit. liui. Quid aliud in luctu q̄ꝫ purpuram aut aurum deponunt fęminę: Quid aliud cum eluxerunt: ſumunt: Aliq̄n Elugere eſt lugendo deflere. Ci. patriaꝫ eluxi iam ⁊ grauius ⁊ diutius q̄ꝫ vlla mater vnicum filium.

Luctus us. nō ſolū ploꝛatio d̄ꝛ ſed ēt inſigne īdiciūq̄ꝫ męrētis ſicut ē veſtitus niger ⁊ pullus. Sępe enī ipſe habit⁹: vultuſq̄ꝫ ⁊ veſtis luctus d̄ꝛ. Nā in luctu attracti ſunt purpura auroq̄ꝫ depoſitis: cū eluxerūt nigram veſtem exuunt. purpuramq̄ꝫ reſumunt. Antiqui etiaꝫ declinabant luctus lucti. Actius Ceſſo hinc ire: ⁊ rape lucti veſtem in lecto coniugis.

Luctuoſus. a. um. luctu plenum. Sal. Uiroꝛum moꝛe pugnantes cruentam atq̄ꝫ luctuoſam victoꝛiam hoſtibus relinquatis. Et luctuoſus dicitur qui eſt in luctu.

Luctificus. a. um. pe. coꝛ. quod luctum inducit.

Lugubꝛis ⁊ hoc lugubꝛe pe. coꝛ. quod ad luctum pertinet: vt veſtis lugubꝛis quę defertur pꝛo moꝛte alicuius chari.

Ludus d̄ꝛ in factis: iocus in verbis. Et ludus in ſingulari eſt de pꝛiuatis ⁊ de exercitatione gymnaſtica cū multoꝛū cōuētus ab vno eruditur pꝛęceptoꝛe Vñ ⁊ ꝓ ſchola ⁊ loco ſumitur in quo exercentur docēturue. Sic dicimus ludū paleſtrę: ludū pilę: ludū gladiatoꝛiū: ludū muſicū: ludū litterarium. Sue. in Cęſa. Foꝛmā qua ludū gladiatoꝛū erat: Edificaturus conſiderauit. Aſco. Omnem ſcholā ludū dixere romani. Quintil. Quia diuitē illū pꝛomiſerā patrē in ludum vendiderunt tan q̄ꝫ decepti: hoc eſt gladiatoꝛū. Ci. de oꝛa. Tū hoc in ludo non pꝛęcipiť. Faciles enī cauſę ad pueros deferūt. Et ſtatiꝫ poſt Hęc ē ī ludo cauſaꝝ fere foꝛmula. Ubi de grammatices ludo locutus eſt. Sene. Dionyſius tyrānus de regno eiectus ludi magiſter factus eſt. De ludo muſices ītellexit. Luſus vō ⁊ luſio ad voluptatē magis pertinēt ſine vlla arte ⁊ pueroꝛum ꝓpꝛie dñr. Quint. Nihil me offenderit. Et paulopoſt Sunt ēt nōnulli acuēdis īgeniis nō tñ īutiles luſus. Ci. Ex multis luſionibus nobis ſenibus talos relinquant ⁊ teſſaras. Ubi de voluptate ſenili locutus eſt. Poniť tñ quandoq̄ꝫ luſus ꝓ ludo: ⁊ ludus pꝛo luſu. Similiter luſus pꝛo ioco opponiturq̄ꝫ ſerio: quēadmodū ⁊ iocus Ply. iunioꝛ ariſtoni. Quos q̄ꝫ toſq̄ꝫ auctoꝛes ſequar facile impetrari poſſe ꝯfido vt errare me ſed cum illis ſinant quoꝛū nō ſeria modo: verum luſus etiaꝫ expꝛimere laudabile eſt. Eodem modo ludus. Hoꝛa. Sed tñ amoto quęramus ſeria ludo. Ludi vero tñ plurali numero ſpectacula publica ſignificant. Cice. in Uer. Inter binos ludos. Fueruntq̄ꝫ apud gręcos quattuoꝛ ludoꝛum gña pꝛęcipua ſcilicet olympici: phthtij: iſthmi: ⁊ nemei. de quibus dictum ē in dictione certamen. Ludi apud romanos etiā quattuoꝛ erant. Megalenſes funebꝛes plebei ⁊ appollinares.

Ludius ⁊ ludio pꝛo ioculatoꝛe hiſtrione ⁊ ludia pꝛo ioculatrice Mar. Hermes cura laboꝛq̄ꝫ ludiarū. Liui. Acciti ex ethruria Romā ludiones qui ad tibicinis modū ſaltabant. Ouid. Ludius ęquatanter pede pulſat humum.

Ludo is. ſi. ſum ludum exerceo ⁊ cōſtruitur cū ablatiuo. Interdum etiam cum accuſatiuo. Sue. de Aug. Aliquando vt vincat ludit aſſidue aleam. Ter. in adel. ita vita eſt hominum q̄ſi cū ludas teſſeris. Interdū ludere eſt deridere. Plau. i Aſi. Nec me cur ludatis ſcire poſſum. Interdū decipere. Ter. in Adel. Cur non ludo hūc aliquantiſper melius eſt quandoq̄ꝫ hoc nunq̄ꝫ mihi voluit credere. Interdum iocari vulgo ſcherzare ſolazare. Ply. ad Fabiuꝫ. Ludere me putas: ſerio peto. Intellexit enī ſe nō ioco agere ſed ſerio. Ter. in Adel. Congruū iſtū maximum in aqua ſinito ludere pauliſper. Interdū canere pulſare. Hel. Is optime ludere a magiſtro eius didicerat. Interdū verſibus ſcribere. Uir. Ludere quę vellem calamo permiſit agreſti. Interdum amittere. Ter. in Phoꝛ. In illis fructus ē: in illis opera ludiť. Ubi notandū ludo mō actiuum: modo neutrū eſſe vt ex his quę ſcripta ſunt intelligi licet. Cōpoſita ſunt Alludo: Colludo. Unde Colluſoꝛ ſocius in ludo. Ci. Lenticulam de alea cōdēnatū colluſoꝛē ſuum reſtituit. Uir. li. j. Ge. poſuit ꝓ ſimul mouere Sępe alleueꝫ palęā ⁊ frondes volitare caducas. Aut ſūma nātes in aqua colludere plumas. Iureconſulti Colludere dicūtur aliquos: cū diuerſam partē adiuuant: pꝛodita cauſa ſua. Sic enī clientē ſuū ſimul cū aduerſario ludūt. i. fallunt ac decipiunt. Deludo derideo decipio Plau. in Aſi Furciſer ēt me deluſiſti. Ideꝫ Quid me deluditis ⁊ nocte excluditis foꝛas: Eludo. Illudo pꝛęludo ante ludo Ambꝛo. li. j. offici. Qui diſciplinam bellicā vult aſſerui quottidie exercetur armis: ⁊ tanq̄ꝫ in pꝛocincta poſitus pꝛeludit pꝛęliū. Hic pꝛęludiū quod pꝛopꝛie ſignificat pꝛęcentionē hoc eſt quod ante inchoationē cauſatus pꝛęmitti ſolet fauoꝛis gratia. Et hęc habent pe. pꝛo.

Ludifico as. derideo ſeu per iocum ⁊ ludum fallo pla. i Caſ. iam hic eſt lepide ludificatus. inuenitur etiam ludificoꝛ deponēs Ter. in phoꝛ. Ergo ſic me ludificamini.

Ludibꝛium ꝓpꝛie quod ludimus deridemuſq̄ꝫ: ⁊ quod ludendi cauſa expetim⁹. Uir. Ne turbata volent rapidis ludibꝛia ventis. Unde haberi aliquid ludibꝛio dicimus. i. deriſui et cōtemptui. Ter. i Ecy. Nō ſic ludibꝛio tuis factis habitus eſſem. Ambꝛ. de agnete ꝓ coitus peccato poſuit cum ait. Cum quibus libidīs ſuę ſe poſſe credebat ludibꝛium exercere.

Ludicrum ſubſtantiuū dicit poteſt quodcūq̄ꝫ luſoꝛiū ac iocula re. Liui. li. j. Et cū his creſcēte ī dies grege iuuenum ſeria ac iocos celebꝛare: iaꝫ tū in palatino monte lupercal hoc fuiſſe lidicrū ferunt ⁊ a palanteo vꝛbe archadica palatium deinde

palatinū mōtē appellatū.ibi Euandrū q̄ ex eo gñe archaduꝫ multis ante tēpeſtatib⁹ tenerūt loca ſolēne allatū ex archadia īſtituiſſe vt nudi iuuenes lyceū pana venerātes ꝑ luxū atqꝫ laſciuiaꝫ currerēt: quē Romāi deīde vocauerūt īniū huic deditis ludicro ⁊c. Ludicr⁹a.uꝫ luſoꝛius iocularis leuis Uir. neqꝫ leuia aut ludicra petūť ꝑmia. vñ ars ludicra ars biſtrionica ⁊ ſcenica dř. Priſ. Hic ⁊ hęc ludicris ⁊ hoc lodicre declinat:cum tamē ſic declinando ludicria:non ludicra faceret.

Lues dr̄ cū in vꝛbe aut ī agro febꝛis aliudue moꝛbi gñs hoīes vł pecoꝛa ſiue vtrūqꝫ coꝛripit: interduꝫ arboꝛes ⁊ ſata.peſtis q̄ aut cito occidit aut cito abit ab eo quem inuaſit.

Lugdunū ciuitas Gallię apud aq̄tanā quā plācus cū Galliā comatā regeret tradiť ꝯdidiſſe.in ea fluuij Liger ⁊ Garumna.

Luma gñs ſpinę quę ī pꝛatis naſciť ⁊ locis vliginoſis: ſic dicta qꝑ agricolę eā e terra luunt ideſt ſoluunt. Hinc lumeta loca lumis plena ⁊ lumaria falx qua lumeta ſecantur.

Lumbꝛici vermes terreni a lubꝛicitate dicti.

Lumbus pars coꝛpoꝛis qua libido deſignať. Sūt enī lūbi a cinctura adnates:a quibus venereus liquoꝛ defluit.vñ ⁊ apud poetas ſumiť qñqꝫ ꝓ mēbꝛo pudēdo. Plau. Expoꝛgite lumbos ⁊ extollite. Et in priſ. Criſſabit tibi fluctuā te lūbo. Dicitur ēt lumbis de bꝛutis. Hoꝛ.lib.j. Ser. Curto ire licet mulo vel ſi libet vſqꝫ tarentū mātica cui lumbos onere vlceret ac eques armos. Hinc fiunt elumbus vel elumbes ⁊ delumbe.

Lumbare tegmen quo pudenda teguntur:vt apud Hieremiaꝫ Sicut tu poſuiſti lumbare iſtud ad lumbos tuos.

Lumbago:vitium ⁊ debilitas lumboꝛum.

Lumen.quaſi lucimen.a quo Luminoſus.a.uꝫ.qd̄ ē clarū. Cic. Cū ſint maxime luminoſę partes duę ⁊ q̄ſi iactuoſę. Hinc ēt Lumino.a quo Illumino.aſ.⁊ Relumino qd̄ ē lumē reddo

Luminare quod lumen hꝫ Hie.in Gñ. Fecit deos duo luminaria magna:vnum vt p̄eēt diei alterū vt pꝛęeſſet nocti.

Luna a lucendo dicta qꝑ noctu ſola luceat. Alij lunā q̄ſi lucē alienā dicūt qꝑ lumen a ſole recipiat. Cic. Tū illa quę luce lucet aliena. Uel luna dř qꝑ ſit luminū vna. vt cūqꝫ ē per gręcoꝛuꝫ imitationē eſt ελλινες γοφασι λεγεσθαι οτι σελας το φως και ανω οτι υπο ηλιου λυκα λαμβανει σεληνη. Hinc pleniluniū qd̄ ē cū luna quinta decima ⁊ rotunda eſt. Uel pleniluniū diciť lunę oppoſitio. Ply. li.xviij. Cum v̄o occidēte ſole oꝛieť.ſ.luna ex aduerſo ita vt pariter aſpiciant tūc erit Pleniluniū. Interluniū cū appere deſierit ⁊ noua ſit.⁊ coeunte vel ſilenti luna vnde lunę cōiunctio dicitur dies ſilentis lunę. Diminutiuum a luna eſt lunula.

Lunaris ⁊ hoc lunare quod ad lunam pertinet: vt lunaris ratio. lunaris annus qui mēſe vno ſuum efficit curſum.

Lunaticus moꝛbus dictus eſt qꝑ eum q̄ interlunio natus ē hunc moꝛbū fere pati comptū ē. Qui ⁊ comitialis a q̄buſdā ēt appellr. Sꝫ diuerſuꝫ eē oſtendit Firmicus li.iiij.math.cū iquit Et ſi luna male fuerint collocata aut ſpaticos : aut lunaticos aut caducos facit. Eſt autē pꝛopꝛie lunaticus: qui aut ab īſania vexatur certis lunę tempoꝛibus:aut grauatur moꝛbo.

Lunatus.a.um.quod eſt ad lune ſimilitudinē factum: vel quod hꝫ ſpēm lunę. Tres enī ſūt figurę creſcentis lunę. Nam mō curuatur ī coꝛnua:mō ī oꝛbem circūacta: vt cum eſt plena et ſoli aduerſa. Modo dimidio oꝛbe cęſa.hoc eſt cum ęqua ꝓpoꝛtione diuiditur. Et ob id a noſtris diuidua vocatur.

Luo.is.lui ſig̃t perſoluo. Liui. vt tandē debito ſupplicio ſcelus lueret.i.ſolueret ſeu purgaret. Tractū a pecunia : qꝛ antiquo penę pecuniarię fuerūt ſed gręcū λύω λυεις λυει. Interdū luere ē ſuſtinere pati. Juſtin.lib.pꝛimo. Quicūqꝫ capi potuerūt ſupplicia crucibus luerūt. dicimus etiā luo capite:ſicut Muleto.⁊ punio. Liui.li. viiij. Obſides ēt ſecēti impati capite luerūt. Hic cōponiť. Reluo pꝛo ſoluo ſeu repignero. Nā ī alia ſignificatiōe ꝯponiť. a lauo. ſicut Deluo ⁊ pꝛoluo.

Lupus:gręce λυκος.animal rapax.cuius fę. ē lupa. Et pupus gñs piſcis pꝛęcioſi q̄ varolus a quibuſdā Sturio dř. Et ſub hoſtia fluuioꝛū captus ēt laneus:lanatuſue appellať. Mar. laneus euganei lupus excipit oꝛa timaui ęquoꝛeo dulces cū ſale paſtus aquas Sūt illi cum mugilo ṋāles inimicicię. Itē lupus genus ē freni aſperrimi a lupinis dentibus dictis q̄a in ęquales ſūt.ſiue quia duriciā hn̄t lupini dētes: ⁊ ꝓpterea moꝛſus eaꝝ aſperrim⁹ His frenis vtebanť galli. Oui. lib. de triſ. Et placido duros accipit oꝛe lupos. Itē lupus eſt inſtrumētū adūcū quo vaſa q̄ in puteū foꝛte ceciderūt extrahūtur: harpax gręco vocabulo ⁊ parpago noīať. itē lupus Aranei gñs.quo noīe ēt dicta eſt herba q̄ aſparagi vice mādi ſolet: q̄ ⁊ lupus ſalictarius qꝑ ſalices ad ſiłitudinem vitis aſcēdat. itē lupus vt Palladius auctoꝛ ē ſerrula manubꝛiata vocať.

Lupus ē in fabula.ꝓuerbiū natū ē qd̄ phyci affirmant eum a voce deſeri quē p̄oꝛ lupus viderit. Qd̄ eē ferť cū ille ſupuenit de quo loquimur: ⁊ nobis ſua pn̄tia amputat facultatem loquēdi. Uir. Uox quoqꝫ merim iā fugit ipa meriꝫ videre pꝛioꝛes.lupū aurib⁹ tenere ꝓuerbiū ē qd̄ ī re ancipiti pericu loſaqꝫ dici ſolet. Nā q̄ auribus lupū tenet:nec eū dimittere audet nec retinere pōt ſine ꝑiculo Hie.cōtra. io.oꝛigeniſtam nūc v̄o q̄ſi aurib⁹ lupū apꝑhēderis:nec teneŕ potes: nec audes dimittere. Sue.ī tibe. Cūctādi cā erat met⁹ vndiqꝫ īminētiū diſcriminum vt ſepe lupum ſe auribus tenere diceret.

Lupa:cū ſit fę.a lupus.ponitur tñ qñqꝫ ꝓ meritrice: qꝑ vt illa cibi:ita hęc vel libidinis vel quęſtus appetens ſit.

Lupanar pe.ꝓ.ſumitur ꝓ turpi meretricū loco. Aug.li.xviij.ci. dei. Meretrices aūt lupas vocabāt. vñ ēt nūc turpia loca earū lupanaria nūcupāť. Amb.adiectiuū poſuit cū ait. Cū meretricib⁹ ſcoꝛtaberis.ī ꝯtubernio lupanari. Dř ⁊ Lupanariū Ulp.ꝺ̄ petitione hereditatis. licet a lupanario ꝑcepte ſiꝫ naꝫ ⁊ in multoꝛū honeſtoꝝ viroꝝ ꝑdijs lupanaria exercentur.

Lupari ſcoꝛtari meretricari.actius. Qui cum meretrice per vias habitu noſtro lupantur.

Lupatum idē qd̄ lupus ꝓ freno aſꝑrimo. Uir. Preſſiqꝫ negabunt verbera dura pati ⁊ duris parere lupatis. Dicta lupata vt Ser.inquit a lupinis dentibus qui in ęquales ſunt. Unde ⁊ eoꝛum moꝛſus vehementer obeſt.

Lupinus.a.um.qd̄ ē lupi Ply. Maſſurius palmam lupino adipi dediſſe antiquos tradit.lupinus ſubſtantiuum gñs leguminis qꝑ non mitius terram appetat voꝛaxqꝫ illius ſit q̄ꝫ lupus.⁊ tellurem adeo amat vt q̄ꝫuis frutetoſo ſolo coniectuꝫ inter folia vepꝛeſqꝫ ad terrā tñ radice perueniat.

Lupcal a lupa dř locus ſub palatino mōte ſacratus ab euādro pani deo Arcadię qui lyceus vocatur q̄ꝫuis quidam ita appellatū velint qꝑ lupa ibi rerum ⁊ romuluꝫ nutriuerit. Ouid. in faſ. Illa loco nomen fecit:loc⁹ ille lupcal Magna dari nutrix pꝛemia lactis habet. Uel dicitur a luendo. qꝑ ibi per capꝛum luebatur hoc eſt ſacrificabatur: vt ſit dictio ex tribus oꝛationis partibus compoſita quaſi luere per capꝛum.

Lupercalia etiam ſacra quę in eo loco fiebant menſe febꝛuario gręci lycea vocant.

Luperci dicti ſunt quaſi ex illoꝛū myſterioꝛū ſemine exoꝛti:ſiue vt Uar.putat.qꝑ ſupcalibus in lupercali ſacra facerent nudi in honoꝛum panos. Cic.inſectatur M. Anto. qꝑ ī lupercalibus in quibus ſedebat. Cęſar amictus toga purpurea inſella aurea coꝛonatus ſe lupcum exhibuerit. Nā nudi ſacerdotes luperci currendo luſtrabant ciuitatē ⁊ verberabant pꝛęgnantium manus mulierum vt facilioꝛis eſſent part⁹ ꝫōa ex coꝛio capꝛi. De his Oui. Quis vetat arcadico dictos a monte lupercos faunus in arcadia templa lycęus habꝫ.

Lura oſ.culei ſiue vtris ab antiquis dicta eſt.

Lurcones dicti ſunt guloſi ⁊ bonoꝛū ſuoꝛū ꝯſumptoꝛes. Plau. in perſa.perennis herbę lurco edax.furax.fugax.lucil. Edite lurcones comedones viuite ventris.

Lurco.aſ.cibum cum auiditate nimia ſumo. Pomponi. larduꝫ lurcabat lubens.

Luridus.a.um pe.coꝛ.quod eſt ſupꝛa modum pallidum : quaſi loꝛidum:quaſi loꝛo percuſſum ⁊ liuiduꝫ factum. Hoꝛ.li. car. Doletqꝫ partus fulmine lurdum miſſos ad oꝛcum. Hię. ad Oceanum:lurida oꝛa ſparſum crinem : ſequalidas manus: ſoꝛdida colla ſūmittere.

Luſernia:auis dicta qꝑ lugens canat. Hanc philomelam gręci vocant:quę ꝑuigil cuſtos cū oua quodam ſinu coꝛꝑis et gre-

mīo fouet inſomnē lōgę noctis laborē cātilenę ſuauitate ſolatur. Hęc auis a poetis qn̄qꝫ dicitur Atthis. quaſi Attica. mar. Sic vbi multiſona feruet. ſacer atthide lucus.
Luſcus proprie q̄ altero captus ē oculo. qualis fuit Annibal. de quo Juue. Portaret belua luſcum. Qn̄qꝫ tn̄ dicitur q̄ ē hebetioris viſus. Aluſcus fit Eluſco aſ. qd̄ ē luſcum facio ⁊ oculū eruo. Scribit Julianus iureconſultus Aquilia lege teneri q̄ eluſcauerit diſcipulum in diſciplina.
Luſcitus pe. ꝓ. q̄ hebeti viſu ē: ⁊ q̄ melius noctu q̄ꝫ die videt.
Luſciolus: ſiue luſcioſus: ⁊ luſicroſus dicitur qui propter vitiū oculorū parū videt. ꝙ. ſ. luſcos imitet̄ q̄ dariꝰ veſperi q̄ꝫ meridie cernit vt inq̄t Feſ. Plau. in mili. ędepol tu q̄dē cęcꝰ nō luſcioſus es. Ply. Sanguine hirci ſanari luſcioſos putat Hos gręci myopes ⁊ nyctilopas vocāt: morbꝰ ipſe lucio vocatur. Sunt qui ita diſcernant. vt luſcioſi dicant qui ad lucernam non vident myopes qui minutius cernunt.
Luſitania: pars vlterioris hiſpanię q̄ꝫ nūc portugalliam appellant. Scribi. Ply. Luſum liberi patris ac lyſam cum eo bacchantē nomen dediſſe luſitanię. Hęc oceano occidentali alluitur: in qua eſt ciuitas emerita: ⁊ portugallię regnum. Luſitanum littus pollet gemma ceraunio. quod indicis preferunt. Aduerſus vim fulgurum creditur opitulari.
Luſito as. pe. cor. frequentatiuū ē verbi ludo. Plau. in cap. Nā vbi Jllo adueni quaſi patricijs pueris: aut monerulę: aut anithes aut cothurnices dantur qui cum luſitent.
Luſoriꝰ a. uꝫ. qd̄ ad ludū ſpectat: vt tabl'a luſoria q̄ teſſer͛ ludit̄
Luſtrū ferarꝝ habitaculū i ſyluis a luto ꝙ fit lutoſa lacuna Uir. Nō abſūt illis ſaltus ac luſtra ferarū. Aq̄ ſimilitudine ij q̄ in locis abditis ac ſordidis deſidię ⁊ ventri indulgēt in luſtris vitaꝫ agere dn̄r. propter qd̄ ⁊ luſtra dn̄r popinę ⁊ lupanaria vbi habitāt lupę. i. meretrices. Cic. li. ij. phil. Cū oēs īpuritates īpudica in domo quottidie ſuſceperis vino luſtriſq̄ꝫ cōfectus. Ideꝫ Caſio. Quę aūt in luſtris ⁊ in vino cōmentatio potuit eē: Et luſtrū d̄r ſpatiū q̄nq̄ꝫ annorꝝ. a luēdo. Hoc ē ſoluendo. ꝙ quinto quoqꝫ anno vectigalia ⁊ tributa ſoluebantur ⁊ vrbs luſtrabat̄. i. ſacris purgabat̄ q̄ purgatio vrbis ēt luſtrū dicebat̄. Liui. li. ij. Omnis cēturię ⁊ eq̄tes in campum martiū cōuocati ſue oue tauro cęſis immolarūt: qd̄ luſtrum eſt dcm̄: ſicq̄ꝫ a ſacrificio illo cenſus obtinuit nomen luſtri. Quia v̄o cēſus ipſe ſiue luſtrū ſingulis q̄nqꝫ annis habeatur cenſorū magiſtratus inualuit conſuetudo: vt luſtri appellatione ſpacia quinqꝫ annoruꝫ appellent̄: hinc Armiluſtrum.
Luſtro as. circūdo Lact. li. ij. Sed luna que orbē illuꝫ ſignif erū xxx. dierꝝ ſpatio luſtrat. Interduꝫ luſtrare ſignificat expiare. Liui. li. iij. Ibi inſtructū exercitū oēm ſue tauris tribꝰ luſtrauit. Interdū aſpicere agnoſcere. Cicer. lib. iij. offi. Sed cum omnia ratione atqꝫ aīo luſtraueris. iterdū ſeq̄. Uir. At mecū raucis tua dū veſtigia luſtro. Interdū patefacere clarificare vt idē poſtera phębea luſtrabat lampade terras. Interdum Inumbrare. vn̄ luſtra ferarū cubilia ⁊ lupanaria ꝑ cōtrariū dicimus q̄r parū illuſtrant̄. Interdū circūſpicere. Uir. li. iij. Omnia colluſtrās hanc primū ab littore claſſem cōſpexi venientē. Et luſtrare: qd̄ vulgo d̄r monſtrā facere. Cuius ſnię duo ſunt verba Recognoſco. ſ. ⁊ recenſeo. Huius verbi cōpoſita ſunt Colluſtro qd̄ eſt circūſpicio. Ci. li. v. tuſ. Ego aūt omnia colluſtrarē oculis aīaduerti colūnella. Illuſtro. pluſtro: qd̄ eſt ꝑfecte circūreuideo. Liui. li. j. Hercules ad primā auroram excitus cū gregem perluſtraſſet oculis.
Luſtror. ſtraris deponens ſignificat ſcortor a luſtris abditis locis. Plau. in pſeu. Luſtrant̄ luxant̄ comedunt quod hn̄t.
Luſtralis ⁊ hoc luſtrale: quod ad luſtrū ꝑtinet. Liui. li. j. Sacrificium luſtrale in diem poſterum parat. Luſtralia extra veteres dixerunt pręping uia eo ꝙ luſtralis ideſt q̄nquennalis bos dicitur eſſe perfectę ętatis.
Luſtricus. a. um. vn̄ luſtrici dies infantiū appellant̄ puellarum octauus puerorꝝ nonus: q̄r his infantes luſtrant̄: ⁊ noīa eis imponunt̄. Et q̄ eos luſtrant luſtratores vocant̄: ⁊ fęmininę luſtratrices: ⁊ qui luſtrantur luſtrati nominantur.
Luter: vas quo vinum diluit̄ ideſt aqua miſcet̄. Nam ⁊ luto ⁊ loto. pro diluo a veteribus vſurpatum eſt.
Lutū: cenū ſiue ſordes: hꝫ primā correptā. Juue. compoſitiqꝫ luto nullos habere patentes. Hinc luteus lutea luteum qd̄ eſt ex luto. Tibu. ſed nimius luteo corpora tingit amor. Fit aūt Lutuꝫ a luo. is. αλλα απαντα ταυτα απο του λυειν ως ανωλελεχαμεν
Luto. as. luto inficio. vn̄ lutatus luto infectus. A luto fiunt ꝯpoſita. Deluto ⁊ Eluto. de q̄bꝰ ſupra in dictione De luo dcm̄ ē.
Luteſcere ſignificat lutum fieri.
Luteus color rubeus ſanguinolētꝰ. nā ē ſanguini ꝯſimilis α λυθρου q̄ ē cruor. Gel. latinū putat: ⁊ a luce deduci Ait enī luteꝰ cōtra rufus color ē dilucidior. vn̄ nomē quoqꝫ factū videt̄. Alij a luo ꝙ ſit q̄ſi dilutus hoc ē ſolutus ⁊ decoloratus rufus Eſt enī luteus color dilutior rutilus q̄lis ē color auri. vn̄ violę eius coloris luteolę dn̄r. Et lutea hęrba q̄ chryſocola tingit̄: q̄ nāꝫ lini ſeu lanę hꝫ ad ſuccū bibendū. Et vitellū in ouo ouiluteū vocamꝰ. Idē color cęrinus appellet̄ a Cęrę colore Idē ⁊ flāmeꝰ d̄r. Ply. Lutei video honorē antiq̄ſſimū in nuptialibꝰ. flāmeis totū fęminis cōceſſuꝫ. Hinc flamea appellabāt veſtimēta lutei coloris q̄bus flaminica vtebatur. Luc. Lutea demiſſos vellarūt flāmea vultus. Huiꝰ noīs prima ꝓducit̄. ꝑſius. Jā chlamydes regū iā lutea gauſapa captis Juue. v̄o ꝑmā corripuit. Incude ⁊ luteo vulcano ad rhetora miſit. Luteolꝰ. dimi. Uir. Mollia luteola pingit vaccinia calta
Luxo as. ſoluo. Ply. li. xvij. Aut circūfoſſor: vel ēt ſubarator iprudens luxauit radices. vn̄ luxa ſiue luxata membra dicuntur locis ſuis mota ⁊ ſoluta. Et luxati dn̄r quorꝝ mēbra ſuis locis mota ſūt. Idē. Althęę radix decocta luxatis ꝓdeſt. Hic luxurioſi dicti ſunt q̄ in re familiari profuſi atqꝫ ſoluti ſunt.
Luxus us. luxuria ⁊ luxuries nō ſolū ꝓ re venerea ſꝫ ēt ⁊ fere ſp ꝓprieqꝫ ꝓ oī ſuperfluitate ⁊ nimia ꝓfuſione ⁊ ſumptuoſiore cibi veſtitus ⁊ aliarū rerū cura dici ſolent. Ci. li. j. off. Intelligimꝰ quā ſit ſtirpe defluere luxuria delicate ac molliter viuere. Idē ī Uer. act. j. Quas res luxuries ī flagitijs: crudelitas in ſupplitijs: auaritia ī rapinis ⁊c̄. Uir. li. j. ge. Luxuriē ſegetū tenera depaſcit ī hęrba. Idē At domus interior regali ſplēdida luxu. Inſtruit̄. Luxus ēt ꝓ ſplēdore ponit̄. Claud. li. ij. Sub tua purpurei veniēt veſtigia reges ꝯpoſito Luxu
Luxurioſus. oſa. oſum ponit̄ pro nimiū abūdāti. Ci. de ora. Hē mare. ſitire agros lętas ſegetes: luxurioſa frumenta. Tūc enī in ſegetes ſolent īmitti oues vt eas paſcant.
Luxurio rias. ⁊ rior. aris. ſi Diomedi credimus hanc habent diſtantiā. ꝙ luxurio ſit in laude: luxurior ī crimine. Sig̃t luxurio nō laſciuiā mētis ſꝫ habitudinē corporis. Uir. li. iij. ge. luxuriatqꝫ toris animoſum pectus Cor. Seuerus. Luxuriant̄ opes atqꝫ odia longa grauant̄. Utrūqꝫ tamē ꝓ ſuperabūdare profundere ⁊ laſciuire ſmorbiezare ponit̄. Ply. lib. xviij. Aliqui in frigidis ab eq̄noctio autūni: in calidis ſeriꝰ ne ante hyemē luxurient Tibul. Luxuriant aī rebus plęrūqꝫ ſecūdis. Liui. li. j. poſitus externorū periculoruꝫ curis ne luxuriarent̄ ocio animi quos motꝰ hoſtium diſciplinaqꝫ militaris continuerat. Columel. li. iij. cacumina virgarum ne luxurientur dimitilato. A luxorior fit cōpoſituꝫ. Eluxurior: quod eſt extra luxurior. Idem in eodem. Qui ſi pingui agro validis vites depoſueris pampinis magis eluxuriabuntur.

L ante y

Lyęus cū diph. dictus eſt bacchus λυω ſoluo eo ꝙ mentem ⁊ membra vinū diſſoluat vnde ſequitur paralyſis. Uir. Regales inter menſas laticemqꝫ lyęum.
Lycus nomen proprium viri quo nomine multi vocati ſunt: Unus troianus. de quo Uir. Fata lyci. Alter thebanꝰ ignobilis q̄ regē thebanū occupauit. Itē alius thebanꝰ rex. Aliꝰ pardionis filius q̄ a ſe lyceā nominauit Alius lychaon Calliſtoos pater arcadię rex qui cum ſolitus eſſet hoſpites necare: in lupum a Joue conuerſus eſt. Fuit ⁊ alius lycus prīami filius. Itē Lycus fluuiꝰ aſſyriorū q̄ Tygri īmiſcet̄. Ouid lib. iiij. de pon. Huc lycus huc ſagaris peneuſqꝫ hypaniſqꝫ cratiſqꝫ. Et lycus gręce: lupus latine dicit̄ ab λυκος ideſt a